

УКРАЇНСЬКА ПРАВДА

Постійне посилання: <http://www.pravda.com.ua/columns/2010/09/28/5424835/>

Вони будують Україну без України

Вівторок, 28 вересня 2010, 19:08

Коли нація стоїть на порозі загибелі, вона народжує великих людей. Так. Але - не лише так. Бо ще - вона народжує таких, наприклад, як Дмитро Табачник, міністр освіти українського уряду.

Втім, до чого тут українська нація?

Лише Богу відомо, звідки взялося воно таке, єдиною заслугою якого є несамовита і незбагненна ненависть до всього українського.

Однак, мабуть, і цієї заслуги вистачає, щоб опинитися в головних ролях у команді Віктора Януковича. Що поробиш - така нині влада в країні.

Зрозуміло, що я про статтю Табачника в газеті "2000", в якій він образив не тільки Західну Україну, не лише галичан, але всіх тих, хто пишається тим, що він українець, цілі покоління борців за свободу та незалежність, всю українську історію та культуру.

І якщо така людина очолює міністерство освіти (!), і якщо у цілій українській владі не знайшлося жодного, хто б обурився на ці українофобні прояви та не поставив на місце, то які ще потрібні аргументи, щоб остаточно переконатися, яку саме "нову країну" вони будують. Вони будують Україну без України.

Вони бояться і не розуміють її. Вона чужа для них за духом і не потрібна за змістом. Вони навіть не хочуть вчитися ні читати, ні писати українською.

Вони не назвуть вам жодного українського письменника, режисера чи театрального діяча.

Вони - невігласи і дикуни. Ті ж самі неандертальці, про яких пише Табачник, з фальшивими професорськими званнями, заумними нікчемними монографіями та купленими дипломами.

Можна було б пожаліти їх за їхню духовну вбогість і сірість, але сьогодні треба жаліти Україну, бо саме її вони сьогодні намагаються принизити.

Найнебезпечнішим, що вони діють відразу у двох напрямках.

З одного боку вони здають Севастополь і Крим, віддають український уран, атомну, авіабудівну галузі та газотранспортну систему, а з іншого - як можуть нівечать українську мову, переписують підручники з історії, знімають українські переклади в кінозалах, вимагають заборонити фестиваль української пісні "Гайдамака. UA", називають українську мову "неполноцінною", (як ще один міністр - Могильов), заявляють, що українська діаспора нікому не потрібна (міністр закордонних справ Грищенко)...

Вони оголосили війну Україні в Україні!

Якщо сьогодні їх не зупинити, то завтра вони палитимуть книги Кобилянської і Франка, так

само як Гітлер палив Марселя Пруста і Еміля Золя...

Ні, я не боюся, що вони знищать українську культуру чи історію. Я не боюся, що всілякі табачники та януковичи зупинять націю у її поступі та звершеннях. Дуже вже вони дрібні, миршаві та нікчемні перед величчю України...

Я лише дивуюся, як, за якою іронією долі та історії ці люди спромоглися стати українською владою? Хай ненадовго, але як і чому?

Чи, мабуть, доля спеціально інколи кидає нам такі виклики, щоб ми навчилися дорожити Україною, щоб нація мала щеплення проти табачників... та януковичей...

...На тлі їхньої україножерної політики, яка, м'яко кажучи, не викликає оптимізму та радості, я все ж таки змогла знайти бодай один (але великий) позитив у всій цій історії. Знайшла тоді, коли думала над мотивами, які рухають цими людьми.

Чому вони біснуються, власноруч лазять по щоглам, щоб зняти синьо-жовтий прапор та кинути його додолу, чому вони ледь не всі свої сили віддають на боротьбу з Україною?

Десь на рівні інстинктів, на рівні свого вбогого "колективного несвідомого" вони відчувають, що є в цій незрозумілій їм та чужій нації якась така величезна сила та енергія, яка одного дня вийде на поверхню і безжально викине їх на смітник поступу...

Вони знають про це, відчувають це і намагаються помститися нації авансом...

Україна залишилася зачиненою для них, не зважаючи на те, що вони є абсолютною владою і це для них дуже страшно та незрозуміло. Недаремно ж Альфред Хічкок, родоначальник жанру жахів у кінематографі сказав колись, що немає нічого страшнішого, ніж зачинені двері....

Вони знають, що іноді піднімається "нація, бо не вистачило вже терпцю в народі, - повстала, щоб помститися за наругу над правом своїм, за ганебне приниження звичаїв своїх, за зневагу предківської віри і святого обряду, за глум над церквами, за свавілля чужоземних панів, за гніт - за все, що накопало з давніх-давен на душі та розпалювало сувору зненависть..." Так уже було на їх пам'яті, зовсім недавно, отам на Майдані посеред Києва. І буде ще...

Тому я радила б Януковичу та Табачнику перечитати "Тараса Бульбу" Миколи Васильовича Гоголя. Доступною для них російською мовою.

© 2000-2010 "Українська правда"

Передрук матеріалів тільки за наявністю гіперпосилання на www.ppravda.com.ua